

[Stinus.]

ministeren kan bekræfte rigtigheden af denne opfattelse.

Ninn-Hansen (KF):

Revisionen af den militære straffelov betød, at man fjernede nogle stive bestemmelser og fik en mere smidig lovgivning, og det forekommer da ganske og aldeles rimeligt, at en sådan moderniseret lovgivning kommer til at gælde for andre kategorier af værnepligtige. Derfor kan vi tiltræde de forslag, indenrigsministeren her har fremsat. Om harmoniseringen så er sket fuldt ud, vil vi gerne kigge nærmere på i udvalget, for det må jo være meningen med, at det skal gælde for andre, at der også skal være samme strafferammer, samme straffearter o. lign.; i det omfang, der er afvigelser derfra, vil vi kigge lidt nærmere på det.

Med hensyn til lempelsen af straffen for Jehovas Vidner — i hvert fald en smidiggørelse, så man ikke får minimumsbestemmelser — kan vi også tiltræde det. I forvejen tror jeg, det forekommer alle ubehageligt, at man skal sætte folk i fængsel, fordi de har en religiøs opfattelse, der forhindrer dem i at påtage sig nogen form for værnepligt. Det er nødvendigt, det er fremhævet mange gange, men jeg synes i hvert fald, at man skal gøre det så lempeligt som muligt, uden at det kan føre til omgåelse andre steder.

Kurt Brauer (SF):

Det bliver nok en lidt anderledes tale end de tidligere, der har været hørt her i dag. Jeg vil først tale om nogle tilsyneladende detaljer i lovforslagene, men som dog har det principielle indhold, som gør det rimeligt at omtale dem her ved førstebehandling.

Man vil indføre et bødesystem, og jeg ville godt høre af ministeren, hvad man vil gøre ved den situation, at man har, hvad rimeligt er, så mange nægttere, at der er en kolossalt lang ventetid for nægttere, før de kan blive indkaldt. I den tid når nægterne at etablere sig i familier og får derfor, hvad også rimeligt er, hjælp efter forsorsloven; det vil sige, at hvis man idømmer sådanne mennesker bøder, må man, eftersom vort socialsystem fungerer så karrigt, som det gør, forvente en øgning af socialministerens budget med de beløb, som ministeren her vil

kradse ind i bøder. Det kan jo blive en spøjs situation.

Politimesteren bringes ind i visse retsforhold her, og statsadvokaten bringes ud, hvorved man får forringet ankemulighederne for militærnægterne. Man sørger selvfølgelig også for, at der ikke er domsmænd med i disse sager, som nu skal bringes ind under politimesterens domæne; det ville jo også være grimt, hvis der sad en domsmand hos, for det er jo domsmændene, som kunne tænkes at være i besiddelse af den almindelige sunde fornuft, der ville få dem til at afvise de latterlige bagatelsager, som det meget ofte handler om, dette her. Så konstruerer man et disciplinarnævn og medtager en talsmand i det her i forslaget. Men man har forsigtigvis ikke skrevet, at det skal være sådan én; man har skrevet, at det helst skal være sådan én, hvis det ellers er muligt; og det er sikkert en klog disposition, for det kunne jo godt være, det ikke var til at skaffe et gidsel blandt talsmændene, som ville være med til at sidde og dømme deres kammerater efter en lovgivning, som de selv har protesteret imod.

Lidt højere oppe i hierarkiet indfører man så dette ankenævn, og dertil skal Advokatrådet udpege et medlem. Og her skynder man sig da sandelig at sikre sig, at der ikke bliver tale om værnepligtsindflydelse; sådan en dims må vi ikke have dér, for nu er sagen jo blevet stor, nu er den kommet op til en af de øverste myndigheder, og det kunne jo være en kedelig sag, hvis det nu var nægterne, der havde udpeget den pågældende advokat, og han virkelig gik i brechen for nægternes synspunkter, det kunne jo skabe både presseomtale og alt muligt, og det ville da ikke være så rart. Og så ville man også have fået ødelagt hele målet med denne lovgivning, for målet er selvfølgelig, at man skal have afklapset de nægttere, som i dag reddes af de mange tiltalefrafald. Vi må sørge for at få gafflen i de mennesker. Målet er, at vi skal sørge for at håne nægterne og gøre dem livet så surt, at færrest muligt unge søger inden for dette her. Det er jo sådan hos militærpartierne herinde, at der findes overhovedet ingen respekt eller forståelse for anderledes meninger, f. eks. for meninger, som leder til, at man bliver militærnægter. Man vil ikke bare forsøge at antage, at mange bliver nægttere netop på grund af de autoritære og